

ВПЛИВ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА УСПІШНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ

Тема емоційного інтелекту є досить актуальною та важливою для сучасного суспільства. Сьогодні розвиток емоційного інтелекту вважають більш важливим чинником, що сприяє успіху особистості, ніж розумовий інтелект. Наші емоції та інтелект тісно взаємопов'язані, адже саме вмиле керування емоціями та розуміння емоцій оточуючих є запорукою успіху у будь-якій сфері діяльності.

Емоційний інтелект представляє собою сукупність ментальних здібностей до ідентифікації, розуміння та керування емоціями [1]. О. Філатова стверджує, що емоційний інтелект забезпечується самоконтролем, який полягає в умінні «дозувати» свої емоції, і виявляється у сфері спілкування, що передбачає емпатію [2].

Емоційний інтелект суб'єкта діяльності включає в себе «сплав» здібностей до розуміння емоцій, управління ними, а також емоційних знань, умінь і навичок, що формуються прижиттєво. Здібності емоційного інтелекту забезпечують успішність психічної діяльності розпізнання, розуміння, управління емоціями, в наслідок чого людина має можливість ефективно адаптуватися до внутрішніх і зовнішніх емоціогенних подій. Даний вид психічної діяльності екстраполюється в різні види дій та операцій як трудових в системі «людина-людина», так і в сфері міжособистісного спілкування. В ряді сучасних досліджень виявлено вплив емоційного інтелекту на результативність діяльності в системі «людина-людина»: зокрема, емоційний інтелект розглядається як предиктор здібностей до керівництва та ефективної поведінки в організації [3].

Зарубіжними вченими було доведено, що високий рівень розумового інтелекту не є запорукою успіху в професійній діяльності. Як відомо, успіх бізнесмена, менеджера чи політика залежить саме від емоційного інтелекту. Рівень емоційного інтелекту залежить від того наскільки людина буде самостійно його розвивати, а розумовий інтелект здебільшого детермінований генетично [4].

Д. Гоулман подає обґрунтовані дані досліджень Гарвардського університету: успіх в діяльності на 33% обумовлюється технічними навичками, інтелектуальними знаннями та здібностями (тобто IQ людини), а на 67% – емоційною компетентністю (EQ). Для менеджерів ці цифри відрізняються ще помітніше: лише 15% успіху характеризується IQ, а 85%

– EQ. Д. Гоулман запевняє, що саме від лідера залежить мікроклімат у колективі (приблизно на 50-70%). Приблизно 20-30% відмінностей у результативності роботи працівників пояснюється емоційним ставленням до роботи (що являє собою організаційний клімат). Вплив на психологічний клімат у колективі має саме емоційний стан керівника, що й також впливає на ефективність виконання роботи працівниками [5].

Отже, успішність діяльності головним чином залежить від емоційного інтелекту особистості, адже люди з високим рівнем інтелекту добре розуміють як свої емоції, так і емоції оточуючих, вони здатні керувати цими емоціями та з легкістю досягати успішної взаємодії з іншими людьми.

Список літератури

1. Андреева І.Н. Емоційний інтелект: дослідження феномену/ І.Н. Андреева// Питання психології. – 2006. – №3. – С. 78 –86.
2. Філатова О. Емоційний інтелект як показник цілісного розвитку особистості/ О. Філатова// Персонал, №5, 2000. – С. 100 – 103.
3. Mayer, J.D. Mayer – Salovey – Caruso Emotional Intelligence Test (MSCEIT). User’s Manual / J.D. Mayer, P. Salovey, D. Caruso. – Toronto: MHS, 2006. – 110 p.
4. Практичний інтелект / [Дж. Стенберг, Дж. Б. Форсайт, Дж. Хедланд та ін.]. – СПб: Питер, 2002. – С. 75. – (Серія «Майстри психології»).
5. Гоулман Д. Емоційне лідерство: Мистецтво управління людьми на основі емоційного інтелекту./ Д. Гоулман. – М.: Альпіна Бізнес Букс, 2005. – С. 106.

*Науковий керівник: Литвинчук Н.Б.,
старший викладач*